

Jeg har allerede i dag bedt et uvildigt konsulentfirma om at undersøge AF-Storkøbenhavn, netop for at få uvildige øjne til at se på det, som jeg selv også har defineret som måske lidt kreativitet. For det er klart, at hvis de oplysninger om AF-Storkøbenhavn, sådan som de er fremstillet i dagbladet Politiken, er korrekte, skal der gøres noget ved det, og hvis de ikke er korrekte, er det jo fint nok. Men under alle omstændigheder har jeg faktisk bedt et privat konsulentfirma om at bistå os i den undersøgelse, og det synes jeg er vigtigt at sige her fra starten.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg er meget forundret, hvis det er forbigået hr. Lars Løkke Rasmussens opmærksomhed, at det er ganske nødvendigt, at der sker en uddannelsesplanlægning i virksomhederne, og at virksomhederne har ansvaret for en betydelig uddannelsesindsats. Det troede jeg rent faktisk var noget, som alle var enige om skulle til for at få arbejdsmarkedet til at fungere optimalt.

Jeg tror ikke, at den indsats, der er gjort i de sidste 2 år, hvor så mange flere er kommet i beskæftigelse, var lykkedes, hvis ikke arbejdsformidlingen havde haft mulighed for at gøre en betydelig uddannelsesindsats. Det synes jeg heller ikke vi skal forbigå i denne debat.

Lad mig også nævne det offentlige, hvor hr. Lars Løkke Rasmussen gav udtryk for, at det var andre ting, der var årsag til problemer. I 1992 blev der indskrevet 4.000 på pædagoguddannelsen, og i 1995 var det 5.000. Når man har optimeret på det område, er det jo, fordi alle kan se, der er brug for, at der kommer flere i gang på området. Tilsvarende er det sket på sygeplejeområdet, på social- og sundhedsområdet og på ældreområdet. Der er tale om stigninger i disse år på mellem 25 og 49 pct., altså en betydelig stigning i indtaget, fordi man kan se, at det er et problem at sikre, at den arbejdskraft, der er brug for, er til rådighed.

Det synes jeg man bør erkende i stedet for at komme med disse forskellige bortforklaringer.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg kan da starte med så at betrygge hr. Jens Peter Vernersen med, at vi naturligvis i Venstre er helt opmærksom på behovet for uddannelse. Hvad jeg forsøgte at sige i min ordførertale, var, at der er en tendens i tiden til, at uddannelse bliver det nøgleord, som kan løse alle problemer.

Sandheden er jo, at hvis man ser på de uddannelser, der formidles ved AF's mellemkomst, er der en tendens til, at det er almene uddannelser, og man kan godt rejse det spørgsmål, om de uddannelsesaktiviteter, der iværksættes, er erhvervsrettede nok. Det er i hvert fald et spørgsmål, jeg gerne vil rejse.

Uddannelse eller ej må hr. Jens Peter Vernersen vel medgive mig, at det er et paradoks, når man i en og samme arbejdsmarkedsregion, nemlig Vejle Amt, har ledige BUPL'ere og samtidig har ubesatte job inden for det brancheområde, som BUPL-uddannede normalt beskæftiger sig med, nemlig børnepasning.

Vi medgiver gerne, at virksomhederne naturligvis har et ansvar, når vi snakker uddannelsesplanlægning. Vi synes bare, at der i redegørelsen mangler, at den anden part, nemlig de ledige, også har et ansvar, og det var derfor, jeg tillod mig også at tage spørgsmålet om rådighedsforpligtelse, rimelighedsbegreb og den slags ting op.

Så vil jeg godt sige til arbejdsministeren, at jeg er vældig tilfreds med, at arbejdsministeren nu har iværksat en uvildig konsulentundersøgelse af forholdene i AF-Storkøbenhavn. Hvad jeg udbad mig, var en bredere undersøgelse, for der er ingen grund til at antage, at de forhold, der ridses op i f.eks. AF-Storkøbenhavn, er enestående, og så citerer jeg fra en artikel i Politiken den 8. marts af John Grage:

»Så de lidt mere »fupagtige« 15-ordrer, der mest klippes fra dagens aviser, hænges op i jobcentrene og/eller køres på TV-Lorry.«

Den slags ting ser man jo alle steder, og det er derfor, vi har brug for – og det skal så være mine ord her på falderebet – at få iværksat en uvildig undersøgelse af AF som system, ikke bare af AF i Storkøbenhavn, men systemet arbejdsformidlingen.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det mener jeg ikke er nødvendigt. Jeg mener, at det brede billede af AF faktisk er, at der er en udbredt tillid til arbejdsformidlingen både hos virksomheder, uddannelsesinstitutioner, beskæftigede og ledige.

Det er min opfattelse, at det ville bidrage til en unødigt mistænkeliggørelse af et velfungerende system, og det vil også bidrage til en unødigt mistænkeliggørelse af de mange, der faktisk sidder som arbejdsmarkedspolitikere i arbejdsmarkedsrådene og følger udviklingen på arbejdsmarkedet på det regionale plan meget